

רע"פ 8724/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8724/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 23551-05-19 מיום 17.11.2019 שניתן על ידי כב' השופטים גילה כנפי שטייניץ, אריה רומנוב ודנה כהן-לקח

בשם המבקש: עו"ד יהונתן גולדברג

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ג' כנפי-שטייניץ (סג"נ), א' רומנוב, ד' כהן-לקח) בע"פ 23551-05-19 מיום 17.11.2019 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של איסור פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 2(3) לחוק

עמוד 1

הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. על פי כתב האישום, המבקש הסתיר מצלמה בחדר האמבטיה, בדירה אשר שכרו המתלוננות לסוף שבוע בתיווכו, והפעילה כך שצילמה את המתלוננות במצבים אינטימיים.

2. בהכרעת דינו מיום 6.9.2018, קבע בית משפט השלום כי הסרטון מהמצלמה שנמצאה (להלן: הסרטון) "אינו מותיר מקום לדמיון" וניתן לראות בברור מתוך צפייה בסרטון את המבקש מציב את המצלמה באופן שיאפשר צילום ללא הפרעה. בית המשפט מצא את הכחשת המבקש כי הוא שהניח את המצלמה, והסבריו לנראה בסרטון כמלאי סתירות באופן שאין לתת בהם כל אמון ואילו את עדויות המתלוננות מצא מהימנות. לאור אלו הרשיע את המבקש כאמור.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, גזר בית המשפט על המבקש שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; ופיצוי על סך חמשת אלפים ש"ח לכל אחת משש המתלוננות.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי שדחה את הערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין וקבע כי בחינת הראיות אינה מעלה עילה להתערבות בפסק דינו של בית משפט השלום וכי הסרטון מצביע באופן ברור כי המבקש הוא שהציב את המצלמה. עוד קבע בית המשפט כי העונש שנגזר הולם את נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של המבקש.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. המבקש סבור כי בקשתו מעלה סוגיה עקרונית באשר לקבילות הסרטון ולמשקל הראייתי שיש ליתן לסרטון וידאו אשר עבר, לגישתו, עריכה ונסיבות מציאתו אינן ברורות. עוד נטען כי בעדויות עדי התביעה נמצאו סתירות רבות הנוגעות למציאת המצלמה ולאשר התרחש לאחר מציאתה באופן שיש בו כדי להביא לזיכויו מחמת הספק; כי משטרת ישראל צריכה היתה לוודא את אמינות הסרטון באמצעות מומחה; וכי בית המשפט שגה משקיבל את עדויות המתלוננות בעניין מציאת המצלמה כאשר המתלוננת שמצאה אותה לא התייצבה במשטרה ולא מסרה עדותה בבית המשפט.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת

אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 6852/19 אלעטיאת נ' מדינת ישראל(29.10.2019) בעניינו, חרף ניסיון המבקש לשוות לבקשה מראית עין של בקשה עקרונית, זו ממוקדת בעניינו הפרטי ואינה עומדת באמות המידה המצדיקות התערבות בית משפט זה.

טענתו העיקרית של המבקש באשר לעריכת הסרטון מקורה בדיון בערעורו מיום 13.11.2019, בפתחו התברר כי לא אותר תיק המוצגים של בית משפט השלום שהכיל את הסרטון. ב"כ המשיבה פנה למתלוננת לקבלת עותק מהסרטון, והתברר כי בעותק הסרטון שנשלח לו חסרות שלוש שניות. בהמשך הדיון נשלח עותק מלא של הסרטון בו צפו השופטים במהלך הדיון. בתום הדיון בערעור נמצא תיק המוצגים של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי צפה בסרטון טרם כתב את פסק דינו וציין כי צפייה בסרטון העלתה כי מדובר בסרטון זהה בתוכנו לזה שהוצג בפני בית המשפט השלום.

כאן המקום להעיר כי הטענה בדבר עריכת הסרטון עלתה לראשונה בבקשה שלפניי. עיתוי העלאת הטענה במסגרת בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי מבלי שהערכאות קמא התייחסו אליה אינו מאפשר קבלתה או אפילו התייחסות אליה.

משנמצא הסרטון המלא שהוצג בפני בית משפט השלום ובפני ערכאת הערעור וטענתו בעניין זה נדחתה, הרי שיתר טענותיו של המבקש מכוונות הלכה למעשה, כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאות מטה. כאמור באלה, ערכאת הערעור אינה נוהגת על דרך כלל להתערב, לא כל שכן שעה שעסקין ברשות ערעור בפני ערכאה שלישית (ראו למשל, רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל(6.1.2020)).

6. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית. המבקש יתייב לריצוי עונשו ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, ברמלה ביום 1.2.2020 עד לשעה 08:00.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התש"פ (12.1.2020).

ש ו פ ט